ОСОБЕНО МНЕНИЕ
на съдията Владислав Славов по к.д. № 20/2010 г.

Не съм съгласен с диспозитива на определението по к.д. № 20 от 2010 г., с който се отклонява искането на Общинския съвет – Пловдив за решаване на спор за компетентност с Министерския съвет на Република България по следните съображения:1. С определение по к.д. № 7 от 2010 г. Конституционният съд пространно е обсъдил, че органите на местното самоуправление не притежават общата компетентност за инициатива за образуване на конституционно производство, с която разполагат субектите по чл. 150, ал. 1, изр. 1 от Конституцията. По-специално те нямат правомощията да сезират КС с искане да даде задължителни тълкувания на Конституцията или да се произнася за противоконституционност на законите, както и по съответствието им с общопризнатите норми на международното право и с международните договори, по които България е страна – чл. 149, ал. 1, т. 1, 2 и 4 от Конституцията.Тази ограничена компетентност на органите на местно самоуправление в още по-голяма степен в сравнение с органите по чл. 150, ал. 1, изр. 1 от Конституцията, които разполагат и с други възможности да се защитят срещу изземване или ограничаване на правомощия, налага при наличие на спор за компетентност, както е в случая, да се използва и приложи редът по чл. 149, ал. 1, т. 3 от Конституцията.В този смисъл с цитираното определение Конституционният съд не само е приел, че такъв спор за компетентност може да произтича и да е свързан с действащ закон, но е допуснал за разглеждане по същество хипотетичен спор на база на проектозакон! Цитирам дословно: “Неправилно е разбирането, че спор за компетентност като предпоставка за допустимостта на производството по чл. 149, ал. 1, т. 3 от Конституцията би съществувал, ако законопроектът за управление на отпадъците в София, внесен от Министерски съвет, е станал закон, приет от Народното събрание, тъй като само тогава твърдяното изземване на правомощия от органа на местно самоуправление реално би възникнало.”Предвид изложеното неправилно е да се счита, че органите на местно самоуправление не могат да повдигат спор за компетентност, когато той засяга или пряко произтича от действащо законодателство. Това е особено съществено, защото почти изцяло правомощията на органите на местно самоуправление произтичат от закон (така чл. 141 и други от Конституцията). Очевидно е, че в тези случаи, касаещи действащи закони, решението на Конституционния съд ще има характер на тълкувателно, а диспозитивът му – основание и задължение за законодателна промяна.2. Не считам, че е налице основание за прекратяване на производството по делото, тъй като диспозитивът на определението по к.д. № 20 от 2010 г. не съдържа произнасяне по цялото искане на Общински съвет – Пловдив. Спорът не е само дали Министерският съвет има правомощие да приеме постановление/решение по чл. 23, ал. 2 от Закона за управление на отпадъците. Както е посочено в искането на общината, а също и в мотивите на самото определение по делото, Конституционният съд е сезиран и със спор за компетентност, произтичащ от твърдяна противоконституционност на законова норма.

Съдия: Владислав Славов